

Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος: Εορτή και πανύγυρη των οκτώ τοπικών Αγίων

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

«Καθ' εκάστην Κυριακήν μετά την Ύψωσιν του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού» η τοπική Εκκλησία της Θεσσαλιώτιδος εορτάζει πανηγυρικώς την πανίερο μνήμη των οκτώ πολιούχων αγίων της και μας καλεί να τους τιμήσωμεν ευσεβοφρόνως· διότι αυτοί είναι οι φύλακες και προστάτες του τόπου μας, βοηθοί και συμπαραστάτες σε κάθε περίσταση και θλίψη του βίου.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΤΗΣ ΕΦΕΤΙΝΗΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 14 Σεπτεμβρίου 2024

6:45'μ.μ. Ἐπίσημος ὑποδοχή τῶν τιμίων Λειψάνων στήν κεντρική εἴσοδο τοῦ προαυλίου τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Καρδίτσης καὶ λιτανευτική εἰσόδευσις αὐτῶν στὸν Ἱερὸ Ναό.

Ἀκολουθῶς, ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ μετ' Ἀρτοκλασίας καὶ θείου κηρύγματος, χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ρωγῶν κ. Φιλοθέου καὶ συγχοροστατούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Τιμοθέου.

ΚΥΡΙΑΚΗ 15 Σεπτεμβρίου 2024

7:00'π.μ. Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρου καὶ συλλειτουργούντων τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ρω-γῶν κ. Φιλοθέου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Τιμοθέου.

11:30'π.μ. Ἀκολουθία ἱερᾶς Παρακλήσεως καὶ ἀναχώρησις τῶν τιμίων Λειψάνων.

Οἱ πιστοὶ θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ προσκυνήσουν τὰ ἱερὰ λείψανα τῶν Ἀγίων μας κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας τῆς Κυριακῆς.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΙΟΥΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ. Ὁ πρωτοκορυφαῖος τοῦ χοροῦ τῶν ὁκτῶ τοπικῶν μας ἁγίων, πολιοῦχος καὶ προστάτης τῆς πόλεως Καρδίτσης ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τῆς μητροπολιτικῆς μας περιφερείας, ἐγεννήθη στήν Πεζούλα τῶν Ἀγράφων. Ἐκάρη μοναχὸς στήν μονὴ Κορώνης καὶ ἀργότερα κατεστάθη Ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου. Μαρτύρησε στὶς 4 Δεκεμβρίου τοῦ 1601. Εἶναι θαυματουργὸς καὶ ἡ τιμία κάρα του τεθησαύρισαι στήν ἱερὰ μονὴ Κορώνης.

Ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος. Ἐγεννήθη στὰ Καλογριανὰ τὸ 1550. Τὸ 1584 ἐχειροτονήθη, ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη, Ἐπίσκοπος Ἐλασσῶνος. Τὸ 1599 ὀνομάσθη Ἀρχιεπίσκοπος Ἀρχαγγέλων Μόσχας. Στὴν Ρωσία ἀνέπτυξε πολὺ σπουδαία δράση σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δημόσιας ζωῆς. Ἀνεδείχθη εὐεργέτης τοῦ σκλαβωμένου Ἑλληνισμοῦ καὶ συνέβαλε τὰ μέγιστα στήν τόνωση τῶν Ἑλληνορωσικῶν σχέσεων. Ἐκοιμήθη τὸ 1626. Τεμάχιον τοῦ ἱεροῦ λειψάνου του φυλάσσεται στήν γενέτειρά

του, όπου και άνεγείρεται πρὸς τιμὴν του ἱερὸς ναός.

Ὁ Ἅγιος Παρθένιος. Ἐγεννήθη στὴν Βατσουνιὰ (ἀρχὲς τοῦ 18ου αἰ.). Ἀνεδείχθη Ἐπίσκοπος Ραδοβισδίου Ἄρτης. Συναντήθη μὲ τὸν ἅγιο Κοσμᾶ τὸν Αἰτωλό. Ἐκοιμήθη τὸ 1777. Σύμφωνα μὲ ἄλλη παράδοση, ὑπέστη μαρτυρικὸν θάνατον. Τὰ ἅγια λειψανά του φυλάσσονται στὸ Βελεντζικὸ Ἄρτης καὶ στὴν μονὴ Δουσίκου. Τεμάχιον λειψάνου του ὅμως φυλάσσεται καὶ στὸν Μητροπολιτικὸ μας Ναὸ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Θεωρεῖται προστάτης τῶν ζώων καὶ ἰδιαιτέρως τῶν βοοειδῶν, τὰ ὁποῖα ἀγαποῦσε ὑπερβαλλόντως. Ἡ μνήμη του τιμᾶται στὶς 21 Ἰουλίου.

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος ὁ ἐν Βουναίνους. Καταγόταν ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς (μᾶλλον Καππαδοκία). Ὁ αὐτοκράτωρ Λέων ΣΤ΄ ὁ Σοφὸς (886-912) ἐξετίμησε τὰ ἰδιαίτερα χαρίσματά του, τὸν ἀνεκήρυξε Δοῦκα καὶ τὸν διώρισε ὡς ἀρχηγὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀποσπάσματος τῆς Λαρίσης. Ἐπιδρομὴ βαρβάρων ἐστάθη ἀφορμὴ νὰ καταφύγει στὰ βουνὰ τοῦ Τυρνάβου καὶ κατόπιν τῶν Βουναίνων, ὅπου, ἀφοῦ ἔζησε γιὰ κάποιο χρονικὸ διάστημα ὡς ἀσκητής, ἔλαβε τὸ μαρτυρικὸ τέλος στὸν κορμὸ μιᾶς δρυός. Ἦταν 9 Μαΐου τοῦ 902 μ.Χ.

Ὁ Ἅγιος Δαμιανός. Ἐγεννήθη στὸ Μυρίχοβο (σημερινὴ Ἀγία Τριάδα) τὸ 1510. Στὴν μονὴ Φιλοθέου τοῦ ἁγίου Ὁρους ἐνεδύθη τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα. Ἐκήρυξε στὰ μέρη τῆς Θεσσαλίας (Λάρισα, Κίσσαβο, Ἄγραφα). Κατηγορήθη ὡς λαοπλάνος καὶ ἀπατεῶν, ἐδιώχθη καὶ τέλος συνελήφθη καὶ ὁδηγήθη στὴν ἀγχόνη καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὴν πυρά. Στὶς 14 Φεβρουαρίου τοῦ 1568 οἱ δῆμιοι ἐσκόρπισαν τὴν στάχτη του στὸν Πηνειὸ ποταμό. Ὁ ἅγιος Δαμιανὸς θεωρεῖται κτήτωρ τῆς ἱ. μονῆς Παναγίας Πελεκητῆς.

Ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος ὁ ἐξ Ἀγαρηνῶν. Ἦταν Μουσουλμάνος, γιὸς Τούρκου ἀξιωματοῦχου τῆς περιοχῆς Φαναρίου καὶ Καπούας (Καπᾶ). Σὲ ἡλικία εἴκοσι ἐτῶν ἀσπάσθηκε τὸν Χριστιανισμὸ καὶ βαπτίσθηκε στὸ μοναστήρι τοῦ ἁγίου Νικολάου Καπούας. Μὲ διαταγὴ τοῦ πατέρα του βασανίσθηκε σκληρὰ καὶ κρεμάσθηκε στὸ κλωνάρι τοῦ μεγάλου πλατάνου. Τρεῖς φορὲς κόπηκε ὡς ἐκ θαύματος τὸ σχοινί, ὅμως ὁ ἀνηλεὲς καὶ ἀμετανόητος πατέρας διέταξε ἐν τέλει τὸν ἀποκεφαλισμό του. Ἔτσι, ὁ πρῶν Σαῖμ στὶς 18 Αὐγούστου τοῦ 1610 κατεγράφη εἰς τὰς δέλτους τῶν Νεομαρτύρων τῆς Πίστεώς μας, ἡ δὲ λαϊκὴ μοῦσα, ἀπ' ὅ,τι λένε, τοῦ ἔπλεξε τὸ γνωστὸν δημῶδες: «νὰ ἔχε καεῖ ὁ πλάτανος...».

Ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ ἐν Ὀλύμπῳ. Ἐγεννήθη λίγο πρὶν τὸ 1500 στὴν Σκλάταινα (σημερινὴ Δρακότρυπα). Ἀσκήτευσε στὰ Μετέωρα καὶ ἀργότερα στὸ ἅγιον Ὄρος, ὅπου καὶ ἐξελέγη ἡγούμενος τῆς μονῆς Φιλοθέου. Ἀναγκάσθηκε ὅμως νὰ ἐγκαταλείψει τὸ Ὄρος καὶ νὰ μεταβεῖ στὴν περιοχὴ τῆς Βεροίας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὸν

Ὅλυμπο, ὅπου περέμεινε μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, ὑπομένοντας ταλαιπωρίες πολλές, διωγμοὺς καὶ συκοφαντίες. Εἶναι ὁ κτήτωρ τῆς ἱ. μονῆς ἁγίας Τριάδος Ὁλύμπου (ὅπου καὶ τεθησαύρισται ἡ τιμία του κάρα) καὶ τῆς ἱ. μονῆς ἁγίας Τριάδος Σουρβιάς (Μακρυνίτσα Πηλίου).

Ὁ Ἅγιος Ἀκάκιος ὁ Καυσοκαλυβίτης. Ἐγεννήθη τὸ 1630 στὸ χωριὸ Γόλιτσα (νῦν Ἅγιος Ἀκάκιος) Ἰθώμης. Ἐκάρη μοναχὸς στὴν ἱερὰ μονὴ ἁγίας Τριάδος Σουρβιάς. Ἀναζητώντας περισσότερη ἡσυχία, ἀνεχώρησε εἰς τὸ ἅγιον Ὅρος καὶ ἀσκήτευσε στὰ Καυσοκαλύβια. Ἀξιώθηκε τοῦ προορατικοῦ χαρίσματος. Πολλοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι ποὺ τὸν ἐπισκέφθησαν στὸ ἀσκητήριό του γιὰ νὰ τὸν συμβουλευτοῦν, ἀνάμεσά τους καὶ ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Χρῦσανθος. Ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ σὲ ἡλικία 100 ἐτῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.